

احساس شهروندی در مراکز استان‌های ایران

علی یوسفی، مژگان عظیمی‌هاشمی

(تاریخ دریافت ۸۷/۳/۲۸، تاریخ پذیرش ۸۸/۳/۲۷)

چکیده: شهروندی حاصل رابطهٔ دو سویهٔ فرد و دولت است، این رابطه از یکسو متضمن وفاداری فرد به دولت و از سوی دیگر مستلزم حمایت دولت از فرد است. در مقامهٔ حاضر برای مفهوم شهروندی، سه وجه اساسی منظور شده است: برابری مشارکتی، برابری قانونی و هریت سیاسی. عناصر مهم در بعد برابری مشارکتی حق انتخاب کردن و انتخاب شدن، در بعد برابری قانونی، حقوق توزیعی و فرصتی و در بعد هریت سیاسی، هم ذات‌پنداری با اجتماع ملی (دولت-ملت) و تعهد مدنی است. نتایج تحلیل ثانویهٔ داده‌ها نشان می‌دهد: ۱. چهار بعد تجربی شهروندی از حیث سهمی که در تشکیل این مفهوم دارند به ترتیب عبارتند از: احساس برابری فرصتی، احساس برابری توزیعی، احساس هریت سیاسی و سپس احساس برابری مشارکتی. ۲. شدت احساس شهروندی در ابعاد سه‌گانهٔ برابری مشارکتی، فرصتی و توزیعی در حد متوسط و احساس هریت سیاسی در بین مردم بالاست. ۳. شدت احساسات چهارگانهٔ شهروندی در بین رده‌های مختلف قومی، مذهبی، تحصیلی، شغلی و... کشور نزدیک به یکدیگر بوده و تأثیر رده‌سنجی‌های اجتماعی بر احساسات شهروندی به طور کلی ضعیف است. ضعف احساس شهروندی در ابعاد سه‌گانهٔ برابری فرصتی، توزیعی و مشارکتی و بالا بودن وفاداری سیاسی، از یکسو دلالت بر کسری ذخایر مشروعیت مدنی حکومت دارد و از سوی دیگر نشان از وجود دیگر ذخایر مشروعیت بهویژهٔ ذخایر مشروعیت دینی دارد که علی‌رغم ضعف عملکردی حکومت در تأمین حقوق شهروندی، وفاداری به حکومت را در نزد شهروندان محفوظ نگه می‌دارد. در واقع ذخایر دینی مشروعیت حکومت در ایران، کسری ذخایر مشروعیت مدنی را جبران می‌کند.

مجلهٔ جامعه‌شناسی ایران، دورهٔ نهم، شمارهٔ ۳ و ۴، پاییز و زمستان ۱۳۸۷، ص. ۲۳-۳

بیان مسئله شهروندی

شاید این نکته از لحاظ نظری پذیرفتی باشد که شهروندی شرط تحقق مردم‌سالاری است و به لحاظ عملی نیز دشوار است تصور نمود که یک نظام سیاسی بدون تحقق شهروندی، می‌تواند مردم‌سالار شود. در واقع این دو با یکدیگر تحقق پیدا می‌کنند. نکته اساسی و مهم در تتحقق شهروندی و مردم‌سالاری، وجود قواعد مساوات طلبانه‌ای است که رابطه دولت و افراد را تنظیم می‌کند. در نظام نوبنیاد جمهوری اسلامی ایران که ذخائر دوگانه دین و مردم، اساس مشروعيت سیاسی آن را تشکیل می‌دهند، به میزان تحقق شهروندی، ذخائر مشروعيت مدنی برای حکومت فراهم می‌گردد و به میزانی که از ذخائر مدنی حکومت کاسته شود، حکومت ناگزیر از مصرف ذخائر دینی برای دوام خود خواهد بود و این امر در درازمدت، استحکام دینی حکومت را دچار فرسایش می‌کند (یوسفی، ۱۳۸۰). اگرچه در چند سال اخیر در ایران شهروندی، موضوع چندین مطالعه محدود حقوقی (نجاتی حسینی، ۱۳۷۸، ۱۳۸۰ و ۱۳۸۵)، تاریخی (تولسلی و نجاتی، ۱۳۸۳) و تجربی (ذکایی، ۱۳۸۰؛ ایمانیان اردبیلی و اسکافی، ۱۳۸۵؛ قاعده‌ی ۱۳۸۵؛ کاظمی، ۱۳۸۶؛ شیانی، ۱۳۸۲؛ لطف‌آبادی، ۱۳۸۳؛ لطف‌آبادی و نوروزی، ۱۳۸۳) قرار گرفته و برخی از ابعاد این مفهوم روشنی یافته است، لکن بررسی‌های انجام شده، عمده‌تاً به سنجش میزان آگاهی از حقوق و وظایف شهروندی (در برخی از شهرهای بزرگ یا در بین جوانان اعم از دانشجویان و دانش‌آموزان) اختصاص داشته است، همچنین برخی از آثار به تأثیر زمینه‌های ساختاری همانند دسترسی به منابع و برخورداری از امکانات با آگاهی به حقوق و وظایف شهروندی پرداخته‌اند (شیانی، ۱۳۸۴). برخی آثار نیز با رویکرد برنامه‌ریزی آموزشی به شناسایی نقاط ضعف در شناخت حقوق و وظایف شهروندی و محورهای مورد نیاز برای آموزش معطوف شده‌اند (طف‌آبادی، ۱۳۸۳؛ لطف‌آبادی و نوروزی، ۱۳۸۳). لذا با عنایت به این که هیچ تصویر تجربی روشنی از مفهوم شهروندی در مقیاس ملی ترسیم نگردیده است، به نظر می‌رسد که انجام چندین پیمایش ملی از جمله پیمایش انسجام اجتماعی در ایران^۱

۱. پیمایش ملی انسجام اجتماعی در ایران در فاصله سال‌های ۱۳۸۳-۱۳۸۴ در ۲۸ مرکز استان کشور توسعه نگارنده برای وزارت کشور به انجام رسیده است. داده‌های پیمایش مذکور براساس مصاحبه حضوری با ۱۵۱۶۱ نفر افراد ۱۵ ساله و بالاتر ساکن ۲۸ مرکز استان کشور که به روش نمونه‌گیری دو مرحله‌ای برگزیده شده‌اند، بدست آمده است.

۴- (۱۳۸۳) و فراهم آمدن داده‌های معتبر تجربی در کشور، مجال تحلیل ثانویه^۱ موضوعات گوناگون و از جمله شهروندی را در سطح ملی، فراهم نموده است. مقاله حاضر درصد است با تحلیل ثانویه داده‌های پیمایش ملی انسجام اجتماعی، تصویری واقع‌نگار از احساسات شهروندی در مجموع مراکز استان‌های ایران ارائه دهد. این تصویر همچنین برآورده از ذخایر مشروعيت مدنی حکومت در ایران (مراکز استان‌ها) نیز محسوب خواهد شد.

پیشینه مفهومی شهروندی

سابقه مفهوم شهروندی به دولت شهرهای یونان باستان برمی‌گردد که برحسب آن به افراد وفادار به دولت، شهروند گفته می‌شده است. در دائرة المعارف بریتانیکا آمده «مفهوم شهروندی در معنای مدرن آن ناظر به ارتباط فرد و دولت است که طی آن از سویی فرد مرهون وفاداری به دولت و از طرف دیگر، مستحق حمایت از جانب دولت است». در تعریف مذکور سه نکته اساسی وجود دارد: «۱. شهروندی منحصر به ارتباط فرد و دولت است؛ ۲. این ارتباط متضمن حقوق و تکالیف معینی است و ۳. شهروند وظیفه وفاداری به دولت را نیز برعهده دارد» (فری، ۹۶: ۲۰۰۳)

در حالی که در دیدگاه کلاسیک، شهروندی تنها حاکی از حس تعلق به دولت است در دیدگاه مدرن، مفهوم شهروندی به چهار زمینه اساسی تعمیم یافته است: «شهروندی موقعت، چندجانبه، جزئی و چند لایه». در مورد اخیر شهروندی فقط منحصر به سطح ملی نیست و می‌تواند در سطوح پایین تر همانند استان، ناحیه، بخش یا سطح بالاتر از ملی نیز مطرح شود (همان). دیدگاه جدید شهروندی بر این باور است که تعمیم شهروندی امکان مشارکت و تولید خیر جمعی را فراهم می‌کند و افراد را آماده می‌سازد که در جهت منافع جمعی گام بردارند حتی اگر هم جمیت با منافع فردی آن‌ها نباشد. به عبارت دیگر، شهروندی یک سرمایه اجتماعی محسوب می‌شود که علاوه بر این‌که افراد را به مشارکت در خیر جمعی برمی‌انگیزند، سبب کارایی بیشتر آن‌ها در فعالیت‌های عمومی نیز می‌گردد.

عناصر سه‌گانه مذکور در تعریف جانوسکی (۱۹۹۷) از شهروندی روشنی بیشتری یافته است:

«شهروندی عضویت فعال یا غیرفعال افراد در ملت -دولت^۲ با حقوق و تکالیف عام‌گرایانه مشخص و در یک سطح مشخص از برابری است (جانوسکی، ۱۹۹۷: ۹). در تعریف

۱. تحلیل ثانویه (secondary analysis) به معنای تحلیل دوباره داده‌ها براساس مفهوم‌سازی جدید است.
2. nation-state

جانوسکی، چهار نکته اساسی مطرح گردیده است:

اول: شهروندی با عضویت در ملت - دولت شروع می‌شود.

دوم: شهروندی دارای حقوق و تکالیف معینی است.

سوم: حقوق شهروندی عام است. این حقوق شامل حقوقی است که در قالب قانون درآمده و برای کلیه شهروندان جاری است.

چهارم: شهروندی حاکی از برابری حقوق و تکالیف در محدوده‌ای خاص است (همان: ۱۰).

ترنر (۱۹۹۰) در تئوری شهروندی دو متغیر تعیین‌کننده را تشخیص می‌دهد. اولین متغیر در ارتباط با خصوصیت افعالی یا فعال شهروندی (در برابر دولت) و دیگری در ارتباط با عرصه عمومی و خصوصی در درون جامعه مدنی است (ترنر، ۱۹۹۰: ۱۸۹) به نظر ترنر شهروندی علاوه‌بر در اختیار گذاردن فرصت‌ها نوعی هویت فرهنگی خاص را برای فرد و گروه ایجاد می‌نماید (ترنر، ۱۹۹۳: ۲۶۵).

جیمز کلمن، وجود چهارگانه شهروندی را با تأکید بر برابری حقوق، مورد توجه قرار داده است: «شهروندی» به طور ضمنی ناظر به این معناست که برابری اساسی انسانی از عضویت کامل فرد در یک جامعه سیاسی ملی ناشی می‌شود و در حقوق رسمی برابر تمامی شهروندان تجسم می‌یابد....» (کلمن، ۱۳۸۰: ۱۲۳). کلمن وجود دو هنجار یا قاعده را برای تحقق حقوق شهروندی، حائز اهمیت می‌داند که عبارتند از: نظم حقوقی عامگرا و هنجار موفقیت.

«نظم حقوقی عامگرا به معنای برتری هنجارهای عام بر هنجارهای خاص در حوزه روابط حکومت با شهروندان است که برای تحقق حقوق برابر شهروندی امری حائز اهمیت است. این حقوق، مساوات در برابر قانون (برابری در حقوق یا امتیازات) را امری لازم می‌شمارد. این نکته نه تنها به مفهوم رویه رفتاری یکسان در مقام اجرای قانون و قضاؤت بوده، بلکه بیانگر حق برابر دفاع و حمایت از تمامی دیگر حقوق‌هاست. و هنجار موفقیت به معنای اولویت هنجارهای اکتسابی بر هنجارهای انتسابی دراعطای نقش‌های سیاسی و دیوانی است. هنجارهای اکتسابی در کنار حق عمومی شهروندی درخصوص آموزش و پرورش، رعایت اصل برابری در فرستاد اولیه را تضمین می‌کند. حق آموزش و پرورش در یک جامعه مدرن حائز اهمیت راهبردی است، زیرا اختصاص نقش‌های فوق العاده ارزشی در نظام قشریندی اجتماعی به‌طور فزاینده‌ای بر اکتساب آموزشی مبتنی است (همان: ۴-۱۲۳).».

برحسب تعاریفی که در ادبیات سیاسی از مفهوم شهروندی به عمل آمده، سه عنصر اصلی را می‌توان در مفهوم شهروندی تشخیص داد:

۱. عنصر سیاسی دموکراتیک مشتمل بر مشارکت در تصمیم‌گیری به وسیله برابری‌های سیاسی (پوکوک، ۱۹۹۵؛ ارسسطو، ۱۹۸۱؛ به نقل از کوهن، ۱۹۹۹: ۲۴۸).
 ۲. عنصر قضایی یا قانونی مشتمل بر حقوق مشخص قانونی و حمایت‌های قانونی برابر (پوکوک، ۱۹۹۵ به نقل از کوهن، ۱۹۹۹: ۲۴۹).
 ۳. عنصر عضویت یا هویت سیاسی مشتمل بر وفاداری سیاسی، فضیلت و تعهد مدنی (بروبیکر، ۱۹۹۲؛ شاکلر، ۱۹۹۵؛ به نقل از کوهن، ۱۹۹۹: ۲۵۰).
- بر همین اساس نظریات شهروندی نیز از حیث تأکید بر این سه عنصر از هم متمایز می‌شوند: نظریات دموکراتیک به ابعاد مشارکت فعال، نظریات لیبرالی به حقوق فردی و برابری و نظریه پردازان اجتماعی به هویت جمعی و مسائل انسجامی شهروندی اهمیت بیشتری می‌دهند پوکوک، ۱۹۹۵؛ مارشال، ۱۹۶۴؛ ۱۹۹۵؛ تیلی، ۱۹۸۳؛ وازر، ۱۹۹۲ بروبیکر به نقل از کوهن، ۱۹۹۰.

به طرز مشابهی، چانوسکی (۱۹۹۷) دیدگاه‌های سه‌گانه شهروندی را بر حسب نظریه شهروندی مارشال، نظریه فرهنگ مدنی توکویل و نظریه جامعه مدنی گرامشی از هم متمایز می‌نماید:

در نظریه مارشال تأکید عمده بر مشروعیت حقوق شهروندی اعم از حقوق مدنی، سیاسی و اجتماعی است. در نزد وی «حقوق مدنی ناظر پر آزادی در انعقاد قرارداد و مالکیت اموال (و بنابراین دلالت دارد بر برابری در مقابل قانون) و نیز آزادی تجمع، بیان و اندیشه است. حقوق سیاسی ناظر بر حق مشارکت در روندهای سیاسی (حق رأی و نامزد شدن در انتخابات) است و حقوق اجتماعی ناظر بر حق برخورداری از حداقل رفاه اقتصادی و اجتماعی است که به عنوان مزایای مشارکت در حیات جامعه به افراد تعلق می‌گیرد» (فیتزپاتریک، ۱۳۸۱: ۴ - ۱۲۳). اگرچه مارشال الگوی مشروعیت حقوق شهروندی را با تأکید بر وضعیت سیاسی و اجتماعی جامعه انگلیس ترسیم نموده لکن نظریه وی توسط دیگر جامعه‌شناسان همچون بندیکس (۱۹۶۴)، روکان (۱۹۶۶) و برایان ترنز (۱۹۸۶) مورد بهره‌برداری قرار گرفته و تقویت گردیده است.

اما در نظریه توکویل، تأکید عمده بر فضیلت مدنی^۱ است. به عقیده وی غیر از حمایت قانون از شهروندی، جنبه دیگر شهروندی در فضای عمومی قرار دارد که حاکی از عضویت داوطلبانه فرد در گروه‌های خصوصی و غیر انتفاعی جامعه مدنی است، در حالی که داوطلب نشدن آنها

1. civic virtue

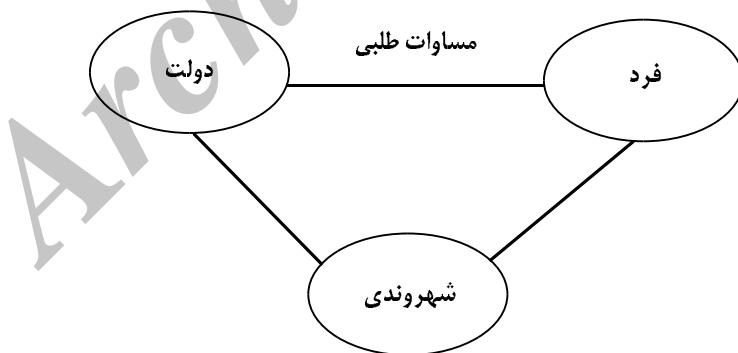
نیز مجازاتی از سوی دولت ندارد. داوطلب شدن و فضیلت مدنی، عناصر اصلی جامعه مدنی در انتقادات دو توکویل از جامعه اواخر دهه اول قرن بیستم است. به عقیده میشل والر «علاقمندی به مسائل عمومی و دلیستگی به اهداف عمومی علائم اصلی فضیلت مدنی می‌باشدند. مطمئناً همه فعالیت‌های سیاسی شایسته لقب با فضیلت یا کمک به جامعه مشترک نمی‌باشند. پذیرش مداوم و تعقیب منافع عمومی به هزینه همه اهداف تماماً فردی و خصوصی را می‌توان معنی اصلی فضیلت مدنی نامید» (پاتنام، ۱۳۸۰: ۱۵۷). دیدگاه توکویل نیز توسط جامعه‌شناسان مختلفی هم‌چون بلو و همکاران (۱۹۸۵؛ اتزیونی ۱۹۹۳؛ گالستون ۱۹۹۱)؛ والرز (۱۹۸۳، ۱۹۹۰)، والدرون (۱۹۸۱)، وات نو (۱۹۹۱) و اخیراً پاتنام (۱۳۸۰) مورد بهره‌برداری قرار گرفته و تقویت گردیده است.

اما نظریه گرامشی حد وسط نظریه مارشال و توکویل است و تأکید عمدۀ آن بر تأسیس جامعه مدنی است که هم از سوء استفاده‌های دولت از جامعه جلوگیری کند و هم مانع طمع ورزی بازار باشد. بعد از فروپاشی کمونیسم، نظریه پردازانی هم‌چون هابرماس، با الهام از نظریه گرامشی درباره جامعه مدنی، نقش جنبش‌های اجتماعی در توسعه شهرورندی و همچنین گسترش روابط دموکراتیک را در مرکز توجه خود قرار داده‌اند. در مورد اخیر، الکساندر (۱۹۹۵) جامعه مدنی از غیر مدنی را بر حسب دو نوع گفتمان دموکراتیک و غیر دموکراتیک متمایز نموده و معتقد است که گفتمان مذکور در سه سطح انگیزه‌ها، روابط و نهادهای اجتماعی رخ می‌دهد. انگیزه‌های کنشگران در گفتمان دموکراتیک: فعال‌گرایی، خودتنظیمی، عقلانیت، منطقی بودن، آرامش، کنترل خود، واقع‌گرایی و اعتدال و میانه‌روی است و در گفتمان غیر دموکراتیک: انگیزه‌ها انفعال‌گرایانه، وابستگی، توهمنگرا (غیر واقع‌گرایی)، احساساتی، غیرعقلانی و تهییجی است. براساس چنین علائم و نشانه‌هایی، گفتمان روابط اجتماعی دموکراتیک: باز، اعتمادکننده، نقادانه، شرافتمدانه، شفاف، سنجیده و دوستانه است و در گفتمان غیر دموکراتیک روابط اجتماعی مبتنی بر پنهان‌کاری، شک و دشمنی است. ظن، توجه به نفع شخصی، طمع ورزی، فریب‌کاری، حساب‌گری، توطئه و دشمنی است. گفتمان دموکراتیک در سطح نهادهای اجتماعی: مبتنی بر قانونمندی، حقوق، برایبری، شمول‌گرایی، غیرشخصی و قراردادی است و در جامعه غیر دموکراتیک: مبتنی بر زور، دلخواه و مستبدانه، سلسله‌مراتبی، غیر شمول‌گرایانه و شخصی است (الکساندر، ۱۹۹۵: ۱۹۷). بر حسب نظریه الکساندر، مدنیت و به تبع آن جامعه مدنی را می‌باشد در هر سه لایه از گفتمان اجتماعی شامل انگیزه‌ها، روابط و نهادهای اجتماعی جست و جو نمود.

چارچوب نظری شهروندی

اگرچه مرور سوابق شهروندی، اختلاف‌نظر و ابهام را در تعریف این مفهوم نشان می‌دهد، لکن تأکیدات کم‌وبيش مشترک در دیدگاه‌های مختلف شهروندی را می‌توان دستمالیه‌ای برای استنتاج و ارائه یک تعریف قابل دفاع از شهروندی قرار داد. در رویکردهای جدیدی که پیش از این مرور گردید، کم‌وبيش بر این نکته تأکید می‌شود که شهروندی اساساً محصول عضویت فرد در یک جامعه سیاسی ملی یا «ملت - دولت» است و در حقوق و تکالیف قانونی برابر برای همه اعضاء تجسم پیدا می‌کند. به همین جهت اغلب صاحبنظران، شهروندی را برآیند ارتباط فرد و دولت دانسته و محتوای آن را بحسب کیفیت و چگونگی این ارتباط تعیین می‌کنند. به پیروی از کلمen، دو هنجار یا قاعده اساسی را می‌توان در تنظیم رابطه حکومت و شهروندان حائز اهمیت زیاد دانست: یکی عام‌گرایی به معنای اولویت دادن هنجارهای عام یا قانون بر هنجارهای خاص (ملاحظات قومی، مذهبی، خویشاوندی و...) در تنظیم روابط حکومت با مردم و دیگری هنجار موقیت به معنای اولویت هنجارهای اکتسابی (صلاحیت‌های عملی همچون تخصص و تجربه) بر هنجارهای انتسابی (ملاک‌های موروثی و غیر وابسته به عمل همچون قومیت، مذهب، اصل و نسب و...) در واگذاری نقش‌های سیاسی و اداری.

دو قاعده تنظیمی مذکور، اجزای اصلی حرکت به سوی برابری و تحقق شهروندی هستند؛ به عبارت دیگر حقوق شهروندی تنها در پرتو رابطه مساوات طلبانه و عادلانه دولت با افراد محقق می‌شود. الگوی ارتباطی فرد - دولت و شهروندی در شکل ۱ ترسیم گردیده است.

شکل ۱. الگوی ارتباطی فرد - دولت و شهروندی

رابطه دو سویه فرد و دولت از یکسو متصمن وفاداری فرد به دولت و از سوی دیگر مستلزم حمایت دولت از فرد است. وفاداری فرد از طریق انجام تکالیف و وظایف مدنی و حمایت دولت از طریق تأمین و پاسداری از حقوق شهروندی حاصل می‌شود. به طور کلی شهروندی را می‌توان متشکل از سه بعد اساسی دانست:

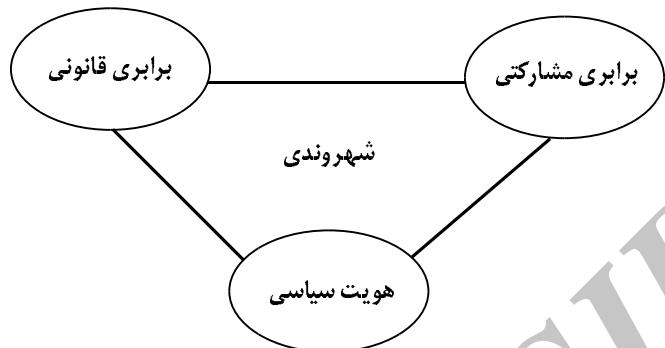
۱. بعد سیاسی دموکراتیک که متصمن برابری حق مشارکت در تصمیم‌گیری است. حقوق مشارکت به‌طور عمده شامل برابری حق رأی یا انتخاب نماینده سیاسی و حق انتخاب شدن است.

۲. بعد قضایی یا قانونی که شامل برابری در مجموعه‌ای از حقوق و حمایت‌های قانونی است اگرچه تقسیم‌بندی‌های عدیده‌ای از حقوق قانونی به عمل آمده است، لکن وجودی هم‌چون برابری در «حقوق اظهاری» مثل حق آزادی بیان و عقیده، «حقوق مالکیت» یا کنترل بر دارایی‌های شخصی، «حقوق فرستاد» بهویژه فرصت آموزش و «حقوق توزیعی» هم‌چون حق مسکن و بیمه، بیشتر مورد تأکید قرار گرفته است. در این میان، حقوق اظهاری مشتمل بر حق آزادی بیان و عقیده، نسبت مفهومی نزدیکی با حق مشارکت دارد زیرا این حق، دلالت روشنی بر مفهوم «انتخاب و اختیار» دارد که اساس حق مشارکت را تشکیل می‌دهد و بی‌مناسب نخواهد بود چنان‌که «حقوق اظهاری»، جزء حقوق مشارکت تلقی شود.

۳. و بعد هویتی یا عضویتی که مشتمل بر وفاداری سیاسی، فضیلت و تعهد مدنی است.

شهروندی همچنین مستلزم عضویت در ملت - دولت و احرار هویت سیاسی است. این عضویت بر حسب ابراز وفاداری به دولت ملی و تعهد مدنی مشخص می‌گردد، علاوه‌نمایی به مسائل عمومی و تعقیب اهداف ملی از علائم اصلی فضیلت و تعهد مدنی محسوب می‌شوند. نکته مهم در مفهوم تعهد مدنی یا سیاسی، پذیرش و تعقیب منافع عمومی به هزینه شخصی است، بدین معنا که افراد نفع شخصی خود را در متن نیازهای عمومی تعریف نموده و بقای آن را به منافع دیگران پیوند دهند.

شهروندی با ابعاد سه‌گانه خود (برابری مشارکتی، برابری قانونی یا قضایی و هویت سیاسی) در چهارچوب رابطه دو سویه فرد - دولت، تعین پیدا می‌کند. دولت، حمایت و مسئولیت خود را در قبال شهروندان با تأمین حقوق برابر قانونی و مشارکتی ایفا می‌کند و شهروندان نیز با ابراز وفاداری سیاسی و انجام تعهدات مدنی، عضویت خود را در اجتماع ملی یا ملت - دولت آشکار می‌سازند. الگوی ابعاد سه‌گانه شهروندی در شکل ۲ ترسیم گردیده است.

شکل ۲. نمودار ابعاد سه‌گانه شهروندی

ابعاد سه‌گانه شهروندی را برای مفهوم «احساس شهروندی» نیز می‌توان منظور نمود. بدین ترتیب احساس شهروندی، ترکیبی از احساس برابری قانونی، مشارکتی و هویت سیاسی است؛ در عین حال همچنانکه پیش از این اشاره گردید هریک از ابعاد سه‌گانه مذکور، خود متشکل از چندین عنصر اساسی به شرح جدول شماره ۱ خواهند بود.

جدول ۱. ابعاد و عناصر اصلی شهروندی

عنصر اصلی	ابعاد
برابری مشارکتی	برابری در حق انتخاب کردن و حق انتخاب شدن
برابری قانونی	برابری اظهاری، حقوق فرصتی و حقوق توزیعی
وفاداری سیاسی، فضیلت و تعهد مدنی	هویت سیاسی

روش تحلیل داده‌ها

مفهوم احساس شهروندی در ابعاد سه‌گانه برابری قانونی، برابری مشارکتی و هویت (وفاداری) سیاسی بر حسب داده‌های موجود با تکیه بر ۱۶ نشانه تجزیی تحلیل گردیده است. درخصوص مفهوم هویت سیاسی (شامل وفاداری سیاسی، فضیلت و تعهد مدنی) بنابر محدودیت داده، وفاداری تنها با یک نشانه و فضیلت و تعهد مدنی نیز بر حسب دو نشانه از هویت ملی که تا حدی متنضم تعهد مدنی نیز می‌باشد، تحلیل

گردیده است. برای تشخیص ابعاد تجربی مفهوم احساس شهروندی و روشن شدن تفاوت احتمالی آن با ابعاد نظری پیش‌بینی شده ابتدا ۱۶ جز تشکیل دهنده در یک تحلیل عاملی وارد گردیده است^۱. بر حسب تحلیل مذکور چهار عامل یا بعد اساسی استخراج گردیده که اسمی این عامل‌ها و اجزای تشکیل دهنده آن‌ها در جدول شماره ۲ منعکس گردیده است^۲.

برای توصیف تجربی شهروندی، نمره هر عامل^۳ به عنوان شاخص بعد تجربی شهروندی منظور گردیده است. به علاوه اعتبار سازه مدل تجربی مذکور نیز با استفاده از روش لیزرل برآورد گردیده و آماره‌های نیکویی برازش (NFI = .۹ CFI = .۹ GFI = .۸۱)، نیز مؤید مدل چهار عاملی مفهوم شهروندی است. با منظور کردن جذر ضرایب روایی مقیاس به عنوان شاخص اعتبار نظری وسیله انسدازه‌گیری (قاضی طباطبایی، ۱۳۷۷: ۱۲۹)، ضرایب اعتبار نظری مفهوم شهروندی در ابعاد چهارگانه برابر فرستنی، توزیعی، مشارکتی و احساس هویت سیاسی به ترتیب عبارتند از: .۹۳، .۸۸، .۸۷ و .۹۱. این مقادیر همگی حاکمی از اعتبار نظری نسبتاً خوب مدل مذکور برای سنجش احساس شهروندی در جامعه ایران (مراکز استان‌ها) است.

یافته‌ها

در این بخش ضمن ارائه تصویری از ویژگی‌های جمعیتی پاسخ‌گویان، توصیفی واقع‌نگار از ابعاد و عناصر احساس شهروندی در ایران (درمجموع مراکز استان‌ها) ارائه خواهد گردید و سپس وضعیت این پدیده در ابعاد مختلف در بین رده‌های مختلف اجتماعی مورد مقایسه قرار خواهد گرفت.

۱. در تحلیل عاملی اکتشافی شهروندی، از چرخش عاملی متعامد (به روش واریماکس) استفاده شده است، معمولاً برای ساده‌سازی و روشن شدن ساختار عامل‌ها از این روش استفاده می‌شود. براساس روش مذکور تعداد متغیرهایی که بارهای قوی در یک عامل دارند کمینه و واریانس مسجدور بارهای عاملی هرستون پیشینه می‌شود (کلاین، ۱۳۸۰). با چرخش به روش متمایل نیز این تحلیل انجام گرفت و عوامل مشابهی استخراج گردید لکن از آن جاکه نتایج روش چرخش متعامد روشن‌تر و تفسیر پذیرتر از روش چرخش متمایل بود، این روش ترجیح داده شد.
۲. عناصری که در مدل نظری تحلیل شهروندی در ذیل بعد احساس برابر قانونی (برابری در قانون، فرصت اجتماعی و توزیع امکانات) قرار داده شده بود، در تحلیل عاملی شهروندی در ذیل دو عامل یا بعد قرار گرفته است.

3. Factor score

ویژگی‌های جمعیتی پاسخ‌گویان

از مجموع ۱۵۱۶۱ نفر پاسخ‌گو ساکن ۲۸ مرکز استان کشور، ۵۰/۶ درصد مرد و ۴۹/۴ درصد زن هستند. از لحاظ وضع فعالیت، ۳۳/۵ درصد پاسخ‌گویان شاغل، ۳۰/۵ درصد خانه‌دار، ۱۸/۵ درصد محصل و دانشجو، ۱۲/۴ درصد بیکار و ۱/۵ درصد بازنیشته هستند. میانگین سنی پاسخ‌گویان ۳۳/۴ سال است و از لحاظ تحصیلی، ۳۴/۱ درصد تحصیلات زیر دیپلم ۴۵/۲ درصد تحصیلات دیپلم و ۷/۲۰ درصد تحصیلات دانشگاهی دارند. به علاوه ۳۷/۸ درصد پاسخ‌گویان مجرد و ۶۲/۲ درصد متاهلند. از لحاظ مذهبی، ۹۳/۹ درصد پاسخ‌گویان شیعه، ۵/۸ درصد سنی و ۴/۰ درصد نیز غیر مسلمانند. قومیت ۵۳/۵ درصد پاسخ‌گویان فارس، ۲۲ درصد ترک، ۱۰/۷ درصد کرد، ۷/۴ درصد لر، ۲/۳ درصد عرب، ۱/۸ درصد بلوج و ۲/۳ درصد نیز متعلق به سایر اقوام کشور هستند.

ابعاد تجربی احساس شهروندی در مراکز استان‌های ایران

برحسب نتایج تحلیل عاملی ۱۶ جزء یا متغیر تشکیل دهنده شهروندی، چهار عامل یا بعد تجربی برای این مفهوم به شرح جدول شماره ۱ استخراج گردیده که نتایج عمده آن به این شرح می‌باشد:

● بعد نخست شهروندی شامل شش جزء است که به ترتیب اهمیت یا سهم هر جزء در تشکیل بعد مربوط (بار عاملی) عبارتند از: برابری در گرفتن حقوق قانونی، برابری در مقابل قانون، برابری در اجرای قوانین، اولویت تجربه و تخصص (ملاک کارایی) در موقعیت‌های استخدامی دولت، توجه به شایستگی در واگذاری مسئولیت‌های دولتی و باز بودن راه ارتقای افراد شایسته. قرار گرفتن اجزای شش گانه مذکور در ذیل یک عامل یا بعد حاکی از تداخل و اشتراك معنایی آن هاست و نشان می‌دهد شایسته‌سالاری و برابری در فرصت‌های ارتقای اجتماعی، قابل تفکیک از برابری در اجرای قوانین و دسترسی افراد به حقوق قانونی نیست. برابری در فرصت، وجه اشتراك مفهومی این شش متغیر است و از این جهت، نام این عامل، «احساس برابری فرصتی» نهاده شده است^۱.

● بعد دوم شهروندی شامل سه جزء است که به ترتیب اهمیت (بار عاملی) عبارتند از:

۱. در نامگذاری هر عامل، مضمون آن متغیری که در آن عامل، بالاترین بار عاملی (factor loading) را داشته، ملاک قرار گرفته است.

برابری در برخورداری از حق تأمین اجتماعی، حق تأمین مسکن و حق آموزش (رفتن به مدرسه و دانشگاه). هر سه عنصر دلالت روشنی بر توزیع خدمات اجتماعی دارند که مهم‌ترین آن‌ها حق تأمین اجتماعی یا آتیه است. بدین جهت نام این بعد از شهروندی، «احساس برابری توزیعی» نشاده شده که در مدل نظری شهروندی جزیی از مفهوم برابری قانونی منظور شده بود.

● اجزای بعد سوم شهروندی به ترتیب اهمیت عبارتند از: تمایل به زندگی در ایران، ادامه تابعیت ایرانی، احترام گذشتمن به دولت و قوانین کشور که هر سه دلالت روشنی بر علاقه به عضویت در اجتماع ملی و وفاداری به ملت - دولت دارد و به همین جهت این بعد از شهروندی، «احساس هویت سیاسی» نامگذاری شده است.

● بعد چهارم شهروندی شامل چهار جز است که به ترتیب اهمیت شامل برابری در حق رأی (انتخاب کردن)، انتخاب شدن، حق آزادی عقیده و حق آزادی بیان (انتقاد از حکومت) است. از آن جا که هر چهار متغیر بر حق تصمیم‌گیری و اختیار افراد دلالت روشنی دارند، از این رو نام این بعد از شهروندی، «احساس برابری مشارکتی» گذاشته شده است.

● همچنین نتایج تحلیل عاملی اجزای شهروندی نشان می‌دهد که ۶۶/۲ درصد از تغییرات مشاهده شده شهروندی توسط چهار عامل یا بعد مذکور قابل توضیح و تبیین است. از این مجموع، سهم هریک از عوامل یا ابعاد نامبرده در تغییرات شهروندی عبارتند از: عامل اول یا احساس برابری فرصتی ۲۳/۹ درصد، عامل دوم یا احساس برابری توزیعی ۱۴/۴ درصد، عامل سوم یا احساس هویت سیاسی ۱۴/۲ درصد و عامل چهارم یا احساس برابری مشارکتی ۱۳/۶ درصد.

به این ترتیب برای مفهوم احساس شهروندی در ایران (مراکز استان‌ها)، چهار بعد اساسی را می‌توان منظور نمود که به ترتیب اهمیت و یا سهمی که هریک در تشکیل مفهوم شهروندی دارند عبارتند از: احساس برابری فرصتی، احساس برابری توزیعی، احساس هویت سیاسی و احساس برابری مشارکتی.

جدول ۲. تابیج تحلیل عاملی احساس شهروندی در مراکز استان‌های ایران

ردیف	اجزای احساس شهروندی ۱					
	ابعاد احساس شهروندی			عوامل چهارم:		
	عامل اول:	عامل دوم:	عامل سوم:	عامل چهارم:	برابری مشارکتی	
	برابری توسعی	برابری فرستنی	سیاسی	هویت	برابری	عوامل چهارم:
۱	همه مردم به طور یکسان می‌توانند حق خود را از طریق قانون بگیرند	۰/۷۹				برابری مشارکتی
۲	همه در مقابل قانون، برابر هستند	۰/۷۸				برابری
۳	قانون در مورد همه افراد به طور یکسان اجرا می‌شود	۰/۷۸				سیاسی
۴	دراستخدام کارکنان دولت، ملاک اصلی تجربه و تخصص است	۰/۷۲				هویت
۵	ملاک اصلی در واگذاری مسئولیت‌های دولتی، شایستگی است	۰/۶۶				فرستنی
۶	راه پیشرفت و رسیدن به مقامات بالاتر، برای همه افراد تحصیلکرده باز است	۰/۵۸				توسعی
۷	همه مردم از حق مساوی برای تأمین اجتماعی (بیمه) برخوردارند	۰/۸۲				
۸	همه مردم از حق مساوی برای خانه‌دار شدن (حق مسکن) برخوردارند	۰/۷۶				
۹	همه مردم به طور مساوی از حق آموزش و پرورش (رفتن به مدرسه و دانشگاه) برخوردارند	۰/۷۱				
۱۰	همه مردم به طور مساوی از حق رأی (انتخاب کردن) برخوردارند	۰/۷۵				
۱۱	حق انتخاب شدن (کاندیدا شدن)، برای همه مردم به طور مساوی وجود دارد	۰/۷۳				
۱۲	حق آزادی عقیده، برای همه مردم به طور یکسان وجود دارد	۰/۶۰				
۱۳	همه مردم، بدون نگرانی می‌توانند از حکومت انتقاد کنند	۰/۵۶				
۱۴	اهمیت زندگی در ایران	۰/۸۹				
۱۵	اهمیت داشتن تابعیت ایرانی	۰/۸۹				
۱۶	اهمیت احترام به دولت و قوانین جمهوری اسلامی ایران	۰/۷۶				

شدت احساس شهروندی در ابعاد چهارگانه

برای توصیف میزان و شدت احساس شهروندی در ابعاد چهارگانه، نمرهٔ هر عامل برحسب مقیاس ۰ تا ۱۰۰ محاسبه و آماره‌های آن در جدول شماره ۳ درج گردیده است. ذیلًا به چند نتیجه عمده آن اشاره می‌گردد:

نکته اول این‌که در حالی‌که میانگین احساس شهروندی در دو بعد احساس برابری مشارکتی (۴۹) و فرستنی (۵۰/۴) در حد متوسط و در بعد برابری توسعی کمتر از حد متوسط (۴۶/۹)

۱. در پرسشنامه مربوط، در مقدمه گویه‌های ردیف ۱ تا ۱۳ عبارت «در جامعه فعلی ایران...» قرار داشته که در جدول به قرینه حذف گردیده است. به علاوه پاسخ سؤالات مذکور نیز دارای ۵ گزینه از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف بوده است.

است، احساس هویت سیاسی (۷۷) در حد بالاست. این تفاوت تا حدی بر این معنا دلالت دارد که با وجود ضعف احساس شهروندی که می‌تواند ناشی از ضعف عملکرد حکومت تلقی شود، وفاداری سیاسی در ایران محفوظ مانده و پاسخ‌گویان در کل، عملکرد حکومت را از خود حکومت جدا کرده‌اند.

نکته دوم است که اگرچه پراکندگی احساس شهروندی در ابعاد چهارگانه پائین است، لکن میزان این پراکندگی در مورد احساس هویت سیاسی (۱۷/۱) نسبت به سایر ابعاد شهروندی بیشتر است. تفاوت پراکندگی مذکور نیز تا حدی می‌تواند حاکی از حالت پیش‌گفته یعنی تفاوت حالت دو دستهٔ پاسخ‌گویان باشد: کسانی که در عین احساس ضعیف شهروندی در ابعاد فرصتی، توزیعی و مشارکتی، وفاداری سیاسی بالایی از خود نشان داده‌اند و کسانی که احساسات سه‌گانهٔ شهروندی و وفاداری سیاسی آن‌ها همسوی با هم ظاهر شده است. برای دستهٔ اخیر دشوار آمده که در عین ارزیابی ضعیف از عملکرد دولت در تأمین حقوق شهروندی، احترام دولت را برای خود محفوظ نگه دارند.

جدول ۳. آماره‌های توصیفی ابعاد احساس شهروندی در مراکز استان‌های ایران

آماره‌ها به حسب مقیاس ۰ تا ۱۰۰	تعداد پاسخ معتبر	ابعاد شهروندی	
		میانگین	انحراف معیار
۱۴/۸	۵۰/۴	۴۹/۹	۱۳۷۹۹
۱۴/۱	۴۶/۹	۴۶/۸	۱۳۷۹۹
۱۳/۶	۴۹	۴۹/۳	۱۳۷۹۹
۱۷/۱	۷۷	۸۱/۵	۱۳۷۹۹

مقایسه احساسات چهارگانهٔ شهروندی در بین رده‌های مختلف اجتماعی

میانگین احساسات چهارگانهٔ شهروندی با استفاده از آزمون آماری مقایسه میانگین‌ها و تحلیل واریانس در بین رده‌های مختلف جنسی، سنی، تحصیلی و... به شرح جدول شماره ۴ مورد مقایسه قرار گرفته است. در این مقایسه، قابل اعتماد بودن (+) یا نبودن (-) تفاوت میانگین احساس شهروندی در بین رده‌های مورد بررسی، با استفاده از آماره «سطح معناداری» مشخص گردیده است. چنان‌چه سطح معناداری کوچک‌تر یا مساوی ۰/۰۵ باشد معنایش این خواهد بود که تفاوت مشاهده شده میانگین احساس شهروندی در نمونه مورد

بررسی، با حداکثر ۵ درصد خطأ یا ۹۵ درصد اطمینان در جامعه آماری (جمعیت مراکز استان‌های کشور) نیز قابل مشاهده خواهد بود. اما از آن‌جا که حجم نمونه بالاست و تفاوت انداک میانگین در بین رده‌ها، به لحاظ آماری عمدتاً معنی‌دار می‌گردد، لذا علاوه بر شاخص معناداری تفاوت‌ها، اندازه تأثیر رده‌بندی‌های اجتماعی بر احساس شهروندی (مجذور اتا) در ذیل آماره سطح معناداری در جدول شماره ۴ درج گردیده است. نتایج عمده شامل موارد زیر می‌باشد:

- میانگین احساس برابری فرصتی در انواع رده‌بندی‌های اجتماعی به استثنای رده‌بندی تأهل، تفاوت معناداری با یکدیگر دارد و با خطایی کمتر از ۵ درصد، تفاوت مشاهده شده را می‌توان به جامعه آماری (مراکز استان‌های کشور) نیز تعمیم داد. اگرچه در مجموع تأثیر رده‌بندی‌ها بر احساس برابری فرصتی پائین است لکن در این میان تأثیر رده‌بندی تحصیلی و قومی بر احساس برابری فرصتی بیش از سایر رده‌بندی‌هاست.
- تفاوت میانگین احساس برابری توزیعی در بین رده‌های مختلف اجتماعی به استثنای رده‌بندی‌های تحصیلی و قومی، معنادار است و با خطایی کمتر از ۵ درصد، تفاوت مشاهده شده را می‌توان به جامعه آماری (مراکز استان‌های کشور) تعمیم داد. با این حال در عین معنادار بودن تفاوت‌ها، تأثیر رده‌بندی‌های مذکور بر احساس برابری توزیعی به‌طور کلی خیلی ضعیف است.
- تفاوت میانگین احساس هویت سیاسی در بین رده‌های مختلف اجتماعی معنادار بوده و با خطایی کمتر از ۵ درصد، تفاوت مشاهده شده را می‌توان به جامعه آماری (مراکز استان‌های کشور) تعمیم داد. در بین رده‌بندی‌های مختلف به ترتیب تأثیر رده‌بندی وضع فعالیت، تحصیلی، سنی و وضع تأهل بیش از تأثیر سایر رده‌بندی‌هاست.
- همچنین تفاوت میانگین احساس برابری مشارکتی در بین رده‌های مختلف اجتماعی به استثنای رده‌بندی‌های تحصیلی، مذهبی و وضع فعالیت معنادار بوده و با خطایی کمتر از ۵ درصد، تفاوت مشاهده شده را می‌توان به جامعه آماری (مراکز استان‌های کشور) تعمیم داد. اما در عین معنادار بودن تفاوت‌ها تأثیر رده‌بندی‌های مذکور بر احساس برابری مشارکتی در مجموع خیلی ضعیف می‌باشد.

جدول ۴. تفاوت میانگین احساس شهروندی در بین رده‌های مختلف اجتماعی^۱

متغیر	رده‌ها	پاسخ	تعداد	میانگین احساس شهروندی برایری فردی	میانگین احساس شهروندی برایری سیاسی	سطح معنی داری تفاوت میانگین	میانگین احساس شهروندی برایری میانگین	سطح معنی داری تفاوت میانگین	میانگین احساس شهروندی برایری میانگین	سطح معنی داری تفاوت میانگین	میانگین احساس شهروندی برایری میانگین	سطح معنی داری تفاوت میانگین	میانگین احساس شهروندی برایری میانگین	سطح معنی داری تفاوت میانگین	میانگین احساس شهروندی برایری میانگین
جنس	مرد زن	۷۱۵۷ ۶۶۳۵	۲۱۵۷	۵۰	۵۰/۸	(+)۰/۰۰۱ (۰/۰۳)	۴۶/۱	(+)۰/۰۰۰ (۰/۰۷)	۷۸/۲	۷۵/۸	(+)۰/۰۰۰ (۰/۰۶)	۴۹/۱	(-)۰/۰۸۶ (۰/۰۰۱)	۴۹	
سن	۱۵-۲۴ ۲۵-۳۴ ۳۵-۴۴ به بالا	۵۰/۷ ۳۲۰۸ ۲۴۷۲ ۳۰۶۸	۵۰/۳۳	۴۹/۸ ۴۹/۸ ۴۹/۸	۴۶/۵ ۴۶/۴ ۴۶/۸	(+)۰/۰۰۲ (۰/۰۳)	۷۷/۹ ۷۷/۹ ۸۰/۱	(+)۰/۰۰۰ (۰/۱۲)	۷۶/۶ ۷۷/۹	۷۴/۹	(+)۰/۰۰۰ (۰/۰۷)	۴۸/۷ ۴۹/۷ ۴۹/۱	(+)۰/۰۰۲ (۰/۰۳)	۴۸/۹ ۴۹/۳ ۴۸/۸	
تأهل	مجرد متأهل زیردبلم	۵۳۱۱ ۸۴۷۴ ۴۲۳۱	۵۰/۰۵	۵۰/۰۴ ۵۱/۷	۴۶/۵ ۴۶/۶ ۴۷/۲	(-)۰/۰۵ (۰/۰۰۶)	۷۹/۶ ۸۸/۶ ۷۹/۶	(+)۰/۰۰۰ (۰/۱۱)	۷۹/۵ ۸۸/۶ ۷۹/۶	۷۴/۹	(+)۰/۰۰۰ (۰/۰۷)	۴۸/۶ ۴۹/۳ ۴۸/۸	(+)۰/۰۰۲ (۰/۰۳)	۴۸/۹ ۴۹/۴	
تحصیل	دانشگاهی دبیلم	۵۸۷۰ ۲۷۴۲	۵۰/۰۸ ۴۶/۴	۵۰/۱۴ ۵۱/۷	۴۷ ۴۶/۴	۰/۰۲	۷۵/۸ ۷۴	۰/۱۳	۷۵/۸ ۷۴	۷۴/۷	۰/۰۲	۴۸/۹ ۴۹/۲	(-)۰/۰۹ ۰/۰۲	۴۹ ۴۹/۹	
مذهب	شیعه سنی	۱۲۹۶۳ ۷۷۹	۵۰/۰۳ ۵۳/۲	۵۰/۰۵ ۵۰/۰۴	۴۸ ۴۸	(-)۰/۰۹ ۰/۰۲	۷۷/۳ ۷۲/۹	(+)۰/۰۰۰ ۰/۰۶	۷۷/۳ ۷۲/۹	۷۷/۳	۰/۰۰۰ ۰/۰۲	۴۹/۹ ۴۹/۹	(+)۰/۰۹ ۰/۰۲	۴۹ ۴۹/۹	
وضع فعالیت	شغل بیکار خانه‌دار محصل بازنشسته	۴۷۲۴ ۱۷۳۱ ۳۹۷۳ ۲۶۳۱ ۷۰۷	۴۹/۰ ۵۱/۳ ۵۱/۲ ۵۰/۵ ۴۹/۴	۴۹/۰ ۵۱/۳ ۵۱/۲ ۵۰/۵ ۴۹/۴	۴۷/۳ ۴۶/۹ ۴۵/۹ ۴۷/۹ ۴۷/۱	۰/۰۲	۷۳/۵ ۸۰/۱ ۷۳/۵ ۸۰/۳	(+)۰/۰۰۰ ۰/۱۴	۷۵/۳ ۸۰/۱ ۷۳/۵ ۸۰/۳	۷۶/۶ ۷۵/۳ ۷۳/۵ ۸۰/۳	۰/۰۰۰ ۰/۱۴	۴۸/۸ ۴۸/۹ ۴۸/۷	(+)۰/۰۳ ۰/۰۲	۴۸/۹ ۴۸/۸ ۴۸/۷	
قومیت	بلوج ترک کرد لر عرب فارس	۲۴۵ ۳۰۰۷ ۱۳۴۷ ۱۰۴۸ ۲۸۴ ۷۴۷۳	۵۸/۳ ۵۰/۴ ۵۰/۲ ۵۳/۵ ۵۶/۳ ۴۹/۵	۵۰/۰۴ ۵۰/۰۲ ۰/۱۲ ۵۳/۵ ۵۶/۳ ۷۴۷۳	۴۶/۵ ۴۵/۴ ۴۷/۴ ۴۸/۲ ۴۸/۲ ۴۷	۰/۰۵	۷۷/۷ ۷۶/۳ ۷۷/۳ ۷۷/۷	(+)۰/۰۰۰ ۰/۰۸	۷۷/۹ ۷۶/۳ ۷۷/۳ ۷۷/۷	۷۷/۲ ۷۳/۲ ۷۰/۰۲ ۷۳/۲ ۷۰/۰۲	(+)۰/۰۰۰ ۰/۰۴	۵۱/۱ ۴۹/۱ ۴۹/۸ ۵۰/۶ ۴۹/۹ ۴۸/۶	(+)۰/۰۰۰ ۰/۰۵	۴۹/۱ ۴۹/۸ ۴۹/۸ ۴۹/۹ ۴۸/۶	

بحث و نتیجه‌گیری

چنان‌که در مباحث نظری بیان شد در مفهوم‌سازی شهروندی تأکید عمده بر رابطه فرد و دولت است و برحسب این‌که ارتباط مذکور براساس چه قواعدی تنظیم شده باشد، شهروندی تحقق پیدا می‌کند. در این میان دو قاعدة مساوات طلبانه در تنظیم رابطه فرد و دولت و تحقق

۱. در ستون سطح معناداری و در ردیف هر متغیر عدد بالایی مقدار معناداری تفاوت میانگین در بین رده‌های ذیربسط و عدد پایینی میزان تأثیر رده‌بندی مذکور بر احساس شهروندی (مجذور اتا) را نشان می‌دهد.

شهروندی سهم اساسی دارند: یکی عامگرایی به معنای اولویت هنجارهای عام بر هنجارهای خاص و دیگری هنجار موقیت که به معنای اولویت دادن ملاک‌های محققی بر ملاک‌های محولی است.

در این معنا می‌توان گفت شهروندی تنها در پرتو رابطهٔ مساوات طلبانه و عادلانه دولت با افراد محقق می‌شود. به علاوه رابطهٔ فرد و دولت دو سویه است، این رابطه از یکسو متضمن وفاداری فرد به دولت و از سوی دیگر مستلزم حمایت دولت از فرد است. وفاداری فرد به دولت از طریق احترام به دولت و انجام تعهدات مدنی و همچنین برخورداری از هویت ملی و حمایت دولت از فرد نیز از طریق تأمین حقوق مدنی بهویژه تأمین برابری قانونی و مشارکتی حاصل می‌شود. بر این اساس برابری شهروندی سه وجه اساسی می‌توان قائل شد که عبارتند از «هویت سیاسی، برابری مشارکتی و برابری قانونی».

اما تحلیل ثانویهٔ داده‌های شهروندی در مراکز استان‌های ایران نشان داد که:

۱. اولاًً این مفهوم در سطح تجربی یا ذهنیت اجتماعی به جای سه بعد پیش‌گفته، دارای چهار بعد است و برابری قانونی به دو بعد مجزای توزیعی و فرضی تقسیم می‌گردد. همچنین برآورد اعتبار سازه مدل تجربی مذکور با استفاده از روش لیزرل و آماره‌های نیکویی برآش (NFI=.۰.۹ CFI=.۰.۹ GFI=.۰.۸۱)، مؤید مدل چهار عاملی مفهوم شهروندی است.
۲. این ابعاد از حیث سهمی (میزان سهم در تبیین واریانس) که در تشکیل مفهوم شهروندی دارند به ترتیب عبارتند از: احساس برابری فرضی (۲۳/۹)، احساس برابری توزیعی (۱۴/۴)، احساس هویت سیاسی (۱۴/۲) و سپس احساس برابری مشارکتی (۱۳/۶).
۳. از لحاظ شدت احساس شهروندی در حالی که میانگین احساس شهروندی در ابعاد سه‌گانه برابری مشارکتی (۴۹)، فرضی (۵۰/۴) و توزیعی (۴۶/۹) که بازنمود عملکرد دولت است، در حد متوسطی است و احساس هویت سیاسی (۷۷) در بین مردم بالاست.^۱
۴. مقایسه احساسات چهارگانه شهروندی در رده‌های مختلف اجتماعی کشور این معنا را نشان می‌دهد که شدت این احساسات در بین رده‌های مختلف قومی، مذهبی، رانشان، تحصیلی، شغلی و... نزدیک به یکدیگر است و به طور کلی تأثیر رده‌بندی‌های اجتماعی بر احساسات شهروندی ضعیف است لکن در اغلب موارد اندک تفاوت موجود در بین رده‌ها نیز از لحاظ آماری معنادار و قابل تعمیم به کل جامعه (مراکز استان‌ها) است. در یک

۱. البته توجه به این نکته حائز اهمیت است که در بین عناصر هویت سیاسی میانگین وفاداری به دولت (۷۹/۲)، کمتر از میانگین وفاداری به اجتماع ملی (۸۴/۵) است. (طرح انسجام اجتماعی در ایران، ۱۳۸۴).

مقایسه کلی در بین رده‌بندی‌های مختلف، تأثیر رده‌بندی تحصیلی بر احساس برابری فرستمی، رده‌بندی جنسیتی بر احساس برابری توزیعی، رده‌بندی فعالیت بر احساس هویت سیاسی و تأثیر رده‌بندی قومی بر احساس برابری مشارکتی بیش از سایر رده‌بندی‌هاست.

از بین یافته‌ها و نکات پیش‌گفته شاید دو نکته بیشتر قابل تأمیل باشد: نخست ضعف احساس شهروندی در ابعاد سه‌گانه برابری فرستمی (۵۰/۴)، توزیعی (۴۶/۹) و مشارکتی (۴۶/۹) است، این در حالی است که عناصر سه‌گانه مذکور از مهم‌ترین ذخایر مشروعیت مدنی حکومت محسوب می‌شوند و کسری تدریجی این ذخایر می‌تواند حکومت را با چالش مشروعیت رو به رو سازد.

نکته دیگر بالا بودن احساس هویت سیاسی (۷۷) در شرایط ضعف احساسات سه‌گانه شهروندی است. در حالی که ضعف احساسات شهروندی عمده‌تر ناشی از ضعف عملکرد حکومت در تأمین حقوق شهروندی است و انتظار می‌رود وفاداری به دولت را کاهش دهد، بالا بودن وفاداری در چنین شرایطی تنها می‌تواند بر این معنا دلالت داشته باشد که، ذخایر مشروعیت دیگری وجود دارد که احساس هویت و وفاداری سیاسی را محفوظ نگه می‌دارد و مردم عملکرد حکومت یا حاکمان را از خود حکومت جدا می‌کنند. نتیجه مذکور مؤید نتایج تحقیق مشابهی است که نشان می‌دهد اولاً میانگین اعتماد به بازیگران سیاسی در ایران (۳۹) کمتر از میانگین عقیده به مشروعیت سیاسی دولت (۵۱) است (یوسفی، ۱۳۸۰) و ثانیاً میانگین عقیده به مشروعیت مدنی دولت (۴۳/۲)، کمتر از عقیده به مشروعیت دینی (۶۲/۲) آن است. این در حالی است که این دو عقیده، ذخیره مشروعیت دولت را شکل می‌دهند (یوسفی، ۱۳۸۳).

به نظر می‌رسد تنها راه حل تقویت احساسات شهروندی و جبران کسری ذخایر مشروعیت مدنی، تقویت عملکرد مدنی دولت و تنظیم رابطه دو سویه دولت و شهروندان بر اساس دو قاعدة عامگرایی و هنجار موفقیت است. بر مبنای قاعدة نخست لازمه شهروندی این است که دولت هنجارهای عام از جمله قوانین را بر هنجارهای خاص یا هر ملاحظه دیگری مقدم بشمارد و بر مبنای قاعدة دوم هنجارهای موفقیت و عملکردی را اساس تحرک و کسب فرصت اجتماعی قرار دهد.

منابع

- ایمانیان اردبیلی مسعود، مریم اسکافی (۱۳۸۶) بررسی میزان آگاهی جوانان از حقوق و تکالیف شهروندی، قوچان، گزارش پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی.
- پاتنام، روبرت (۱۳۸۰) *دموکراسی و سنت‌های مدنی*، ترجمه محمد تقی دلفروز، تهران: انتشارات روزنامه سلام.
- توسلی، غلامعباس، سیدمحمود نجاتی حسینی (۱۳۸۲) «واقعیت اجتماعی شهروندی در ایران»، مجله جامعه‌شناسی ایران، دوره پنجم، شماره ۲: صص ۳۲-۳۲.
- ذکایی، محمدسعید (۱۳۸۰) «اخلاق شهروندی: رابطه هویت یابی جمعی و ارزش‌های دیگرخواهانه»، نامه انجمن جامعه‌شناسی ایران، ش ۵: صص ۶۱-۸۰.
- شیانی، مليحه (۱۳۸۱) «تحلیل جامعه‌شناختی از وضعیت شهروندی در لرستان»، مجله جامعه‌شناسی ایران، ش ۳: صص ۴۰-۶۰.
- شیانی، مليحه (۱۳۸۲) «وضعیت شهروندی و موانع تحقق آن در ایران»، رساله دکتری جامعه‌شناسی، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.
- شیانی، مليحه (۱۳۸۱) «فقر، محرومیت و شهروندی در ایران»، فصلنامه علمی-پژوهشی رفاه اجتماعی سال پنجم، ش ۱۸: ۴۱-۶۴.
- قیمت‌پاتریک، تونی (۱۳۸۱) *نظریه رفاه*، ترجمه هرمز همایون‌پور، تهران: انتشارات گام نو و مؤسسه عالی.
- قاضی طباطبائی، محمود (۱۳۷۷) «ازیابی اعتبار سازه‌ای: نخستین گام ضروری در مطالعات بین فرهنگی»، نامه علوم اجتماعی شماره ۱۲: صص ۱۰۷-۱۳۵.
- قاعدی (۱۳۸۵) تربیت شهروندی، فصلنامه نوآوری‌های آموزشی، شماره ۱۷، سال پنجم.
- کلابن، پل (۱۳۸۰) *راهنمای آسان تحلیل عاملی*، ترجمه دکتر سید جلال صدرالسادات و اصغر مینایی، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).
- کلمن، جیمز اس (۱۳۸۰) *نشانگان توسعه: انکاک ساختاری-براپری-ظرفیت*، در کتاب پای لوسین و دیگران، بصران‌ها و توالی‌ها در توسعه سیاسی، ترجمه غلامرضا خواجه سروی، تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- کاظمی، محمود (۱۳۸۶) بررسی روش‌های تحقق آموزش همگانی شهروند، مشهد: دفتر مطالعات و برنامه‌ریزی، معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد (چاپ نشده).
- لطف‌آبادی، حسین (۱۳۸۳) «نظریه‌پردازی و مقیاس‌سازی برای سنجش نظام ارزشی»، فصلنامه علمی-پژوهشی نوآوری‌های آموزشی، ش ۷: صص ۳۳-۵۸.
- لطف‌آبادی، حسین، وحیده نوروزی (۱۳۸۳) «بررسی نگرش دانش‌آموزان دیبرستانی و پیش‌دانشگاهی ایران و جهانی شدن و تأثیر آن بر ارزش‌ها و هویت دینی و ملی آنان»، فصلنامه علمی-پژوهشی نوآوری‌های آموزشی، ش ۹: صص ۸۸-۱۱۹.
- لطف‌آبادی، حسین (۱۳۸۵) «آموزش شهروندی ملی و جهانی همراه با تحکیم هویت و نظام ارزشی دانش‌آموزان»، فصلنامه علمی-پژوهشی نوآوری‌های آموزشی، ش ۱۷: صص ۱۱-۴۲.
- نجاتی حسینی، سیدمحمود (۱۳۷۸) «نگرشی تحلیلی به چالش‌های حقوقی نظام مدیریت شهری (بخش اول)»، ماهنامه شهرداری‌ها، ش ۲: صص ۳۲-۳۵.

- نجاتی حسینی، سید محمد (۱۳۸۵) «جایگاه شهروندی در گفتمان شوراهای اسلامی»، *ماهنامه شوراها*، ش ۵: صص ۱۴-۱۶.
- نجاتی حسینی، سید محمد (الف) (۱۳۸۰) «جامعه مدنی، شهروندی و مشارکت»، *فصلنامه مدیریت شهری*، ش ۵: صص ۱۵-۷.
- نجاتی حسینی، سید محمد (ب) (۱۳۸۰) بررسی جایگاه مفهوم شهروندی در قانون شهرداری ایران، تهران: انتشارات سازمان شهرداری‌های کشور.
- هومن، حیدر علی (۱۳۸۰) *تحلیل داده‌های چندمتغیری در پژوهش رفتاری*، تهران: نشر پارسا.
- یوسفی، علی (۱۳۸۳) «تأملی مسئله‌گرا در نتایج سنجش مشروعيت دولت در سه شهر تهران، مشهد و بیزد»، *فصلنامه علوم اجتماعی*، شماره ۱، بهار ۱۳۸۳، دانشگاه فردوسی مشهد: صص ۵۷-۸۵.
- یوسفی، علی (۱۳۸۰) بررسی تطبیقی مشروعيت سیاسی دولت جمهوری اسلامی ایران در سه شهر مشهد، تهران و بیزد، پایان‌نامه دکتری جامعه‌شناسی سیاسی تهران: دانشگاه تربیت مدرس.

- Alexander, J. & S. Sidman (1995) *The New Social Theory*: Reader Contemporary Databases Routledge.
- Aristotel (1981) *The Politics*, ed Ernest Barker. Oxford: Oxford University Press.
- Bellah, R, F. Madsen, w.m Sullivan, A. Swidler & S.M. Tipton (1985): *Habits Of The Heart, Individualism and Commitment in American Life*, New York: Harper and Raw.
- Bendix, R. (1961) *Nation-Building and Citizenship Studies of Our Changing Social Order*. Enlarged ed. New Brunswick Nj: Transaction Publishers.
- Browne, M. W. & R. Cudeck (1993) *Alternative Ways of Assessing Model Fit. In Testing Structural Model Equation*, (eds) Bollen. Kenneth A & Long, J. Scott: Sage Publications.
- Brubaker, R. (1992) *Citizenship and Nationhood in France and Germany*. Ma: Harvard University Press.
- Cohen, Jean L. (1999) Changing Paradigms of Citizenship and The Exclusiveness Of The Demos. *International Sociology*; Vol 4 (3): 245-268.
- Coleman J.S, Leonard Binder, Joseph La Palombara, Lucian W. Pye, Sidney Verba, Myron Weiner (1971) *Crises And Sequences In Political Development*. Princeton, N. J: Princeton Univrsity Press.
- Etzioni, A. (1993) *The spirit Of community: the reinvention Of American society*. New York: Touchstone.
- Frey, Bruno (2003) Flexible Citizenship For a Global society. *Politics, Philosophy and Economics*, 2(1): 93-114.
- Galstone, W. (1991) *Liberal purposes: Goods, Virtues And Diversity In The Liberal State*.

- Cambridge: Cambridge University Press.
- Janoski,T (1997) *Citizenship And Civil Society A Framework Of Rights And Obligations In Liberal Traditional And Social Democratic Regimes*: Cambridge University Press.
- Marshall,T.H. (1964) *Class, Citizenship and Social Development*. Garden City, NY: Doubleday.
- Pocock, J.G.A. (1995) The Idea of Citizenship Since Classical times, in R.Biner (ed). *Theorizing Citizenship*: pp 29-53. Albany,NY: Suny Press.
- Rokkan S. (1966) Norway Numerical Democracy and Corporate Pluralism In R. A. Dahl (ed), *Political Opposition in Western Democracies*: Yale University Press.
- Shaklar, J. (1995) *American Citizenship*.Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Tilly C. (1995) Citizenship, Identity and Social History. *International Review of Social History* 40 (Supplement3): 1-17
- Turner, B.S. (1986) *Citizenship and Capitalism*. London: Allen And Unwin.
- Turner, B.S. (1990) Outline of a Theory of Citizenship. *Sociology*, N24 (2): 189-217, Sage.
- Turner, B.S. (1993) Contemporary problems in the theory of citizenship in B Turner ed *Citizenship and social theory*. lindon: sage
- Waldron, J. (1995) *Minority Cultures and the Cosmopolitan Alternative in Will Kymlicka (ed) The Rights of Minority Cultures*. Oxford: Oxford University Press.
- Walzer, M. (1983) *Spheres of Justice*. New York: Basic Books.
- Wuthnow, R. (1991) *Between State and Market: The Voluntary Sector in Comparative Perspective*: Princeton University Press.

علی یوسفی، استادیار جامعه‌شناسی سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد است (نویسنده مسئول).

Yousofi@um.ac.ir

مژگان عظیمی‌هاشمی، مربی پژوهش جهاد دانشگاهی مشهد و دانشجوی دکترای جامعه‌شناسی اقتصادی و توسعه در دانشگاه فردوسی مشهد است.

mozhgan.azimi@yahoo.com